

תת"ע 5334/10/20 - מדינת ישראל נגד רייד אבוגודה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 5334-10-20 מדינת ישראל נ' אבוגודה
תיק חיצוני: 30251581648

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים רייד אבוגודה
נוכחים:
ב"כ המאשימה - עו"ד רחל סימון סבג
ב"כ הנאשם עו"ד גיל אביטל

החלטה

1. בפני בקשה לפי סעיף 57 א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] להורות על ביטולה של הודעת איסור שימוש לגבי רכב מספר 3688660 שבבעלות אבו גודה זהאי (להלן - בעל הרכב)
2. הרכב הנ"ל הושבת ביום 30.9.20 למשך 60 יום, על ידי קצין משטרה.
3. הרכב הושבת לאחר שנהגו, רייד אבו גודה, (להלן - הנאשם) בהיותו נהג חדש, נהג ברכב והסיע 4 נוסעים מבלי שישב לצידו מלווה ובניגוד לסעיף 12 א 2 לפקודת התעבורה.
4. הרכב הושבת ל- 60 יום מאחר שבחודש ינואר 2020 נהג ברכב אדם ללא רישיון נהיגה, כך עולה מנימוקי הקצין כפי שנרשמו בשימוע.
5. בעל הרכב הגיש בקשה לביטול איסור השימוש, זאת במסגרת תיק 1503-10-20. הדיון בבקשה נדחה מעת לעת לבקשת בעל הרכב.
6. ביום 15.10.20 התקיים דיון בעניינו של הנאשם. הנאשם הודה, הורשע ונגזר דינו במסגרת הסדר טיעון.
7. בסיום גזר הדין ביקש ב"כ הנאשם שהוא גם בא כוחו של בעל הרכב, לבטל את ההשבתה או

לקצר את משכה, זאת לאור סיום ההליכים בתיק.

לדבריו - הרכב לא של הנאשם, בעל הרכב לא ביצע עבירה ולא נאשם בתיק זה.

לדבריו, כפי שנטענו בבקשה שהגיש בעל הרכב - השבתת הרכב מותרת את בעל הרכב ללא יכולת לנוע וללא יכולת פרנסה. פרנסת בעל הרכב ובני משפחתו תלויה ברכב, ובלעדיו אינו יכול לספק את צרכי משפחתו.

בעל הרכב עצמו לא התייצב לדיון, דיון שהתקיים כאמור לאחר שנגזר דינו של הנאשם.

8. ב"כ המאשימה התנגדה להשבת הרכב, בעיקר בשל העובדה זו השבתה שניה של הרכב בתוך שנה, ועל מנת שבעל הרכב יהדק את הפיקוח על השימוש שנעשה ברכבו.

דיון והכרעה

9. מאחורי איסור מנהלי על השימוש ברכב עומד הרציונל של נטילת "כלי העבירה" מידי בעליו, בין היתר על מנת למנוע הישנותם של מקרים דומים ועל מנת להדק את פיקוחו של בעל הרכב על הנהג הנוהג ברכב ולוודא באופן מוחלט, שהנהג יהיה מורשה וכשיר לנהוג ברכב.

10. העובדה שהתיק העיקרי הסתיים בהרשעה (להבדיל מזיכוי - וראו בעניין זה סעיף 57 לפקודת התעבורה), אין בה לכשעצמה להביא לביטול ההשבתה המנהלית של הרכב.

ראו דברי בית המשפט המחוזי בע"ח (ירושלים) 12673-10-17 **חרוב סוהייב נ' מדינת ישראל** (25.10.17):

"הנה כי כן, תכליתו של סעיף 57 הינה הרתעתית, ולא עונשית. אין מטרתה להוסיף על עונשו של העבריין, אלא להרתיע. וכלל, אין היא מתייחסת לעבריין הנוהג ברכב, אלא לבעל הרכב, שיש לו שליטה על הנעשה ברכב ו/או שעשוי להשיג תועלת מביצוע העבירה. ומשכך, אין בעונש שהוטל על הנוהג ברכב, כדי להשליך על הסנקציה המוטלת על בעל הרכב, דהיינו: על איסור השימוש ברכב. ...

המסקנה מהאמור לעיל, היא שכלל **אין בסיום ההליך העיקרי, כדי להביא לביטול צו איסור השימוש באופן אוטומטי**, שכן אין זיקה בין ההליך העיקרי, המתייחס לנהג, לבין איסור השימוש, המתייחס לבעל הרכב. באם בדעת מי מהצדדים להסדיר עניין זה במסגרת ההליך העיקרי, עליו לציין זאת מפורשות, אך כל עוד אין בגזר הדין התייחסות לאיסור השימוש, אין להשליך ממנו על ביטול הצו."

11. סע' 57 ב לפקודת התעבורה מאפשר לבית המשפט לבטל צו איסור שימוש, אם הוכח, כי הרכב נלקח מבעליו ללא ידיעתו וללא הסכמתו, או כי הנהג פעל בניגוד להוראות בעל הרכב ובעל הרכב עשה

כל שביכולתו כדי למנוע את העבירה.

כמו כן, סעיף קטן (ג) מסמך את בית המשפט לבטל או לקצר את תקופת האיסור, בנסיבות אחרות המצדיקות זאת: "ולענין זה רשאי בית המשפט להביא בחשבון, בין היתר, את הזיקה בין בעל הרכב לבין מי שנהג ברכב".

12. בעל הרכב לא טען בפני ולא הצביע על קיומן של ההגנות הקבועות בסעיף 57 ב ה"ל.

13. לא הוצגו בפני נסיבות אחרות המצדיקה קיצור ההשבתה. מעבר לטענה כללית בדבר פגיעה בבעל הרכב ובמשפחתו כתוצאה מההשבתה, (פגיעה שמן הסתם רלוונטית לכל אדם שרכבו הושבת), לא הוצג בפני כל נימוק אחר שיש בו כדי להצדיק קיצור ההשבתה.

14. לקיחת האחריות המיידית של הנאשם על מעשיו, הגם שלא אחת מביאה להתחשבות ואף לקיצור ההשבתה, אין בה די בנסיבות שבפני כדי להביא לקיצור ההשבתה, זאת בין היתר בשים לב לזיקה בין בעל הרכב לנאשם (מדובר באחים - כפי שעולה מדברי הנאשם בפני קצין המשטרה) ובעיקר בשים לב לכך שעסקינן בעבירה שניה שבוצעה ברכב בתוך שנה שלא על ידי בעליו, כשבפעם הקודמת, כפי שעולה מהמסמכים, נהג ברכב אדם ללא רישיון. בעקבות העבירה הקודמת שבוצעה ברכב - הושבת הרכב למשך 30 יום.

15. להשבתת הרכב תכלית הרתעתית.

ראו בעניין זה ב"ש (מחוזי ב"ש) **אלי ריבוח נ' מדינת ישראל** (17.12.09):

"התכלית החקיקתית הנוגעת לסעיף 57 לפקודת התעבורה היא למנוע מסוכנות מיידית הנובעת מביצועה של עבירת תעבורה המנויה בתוספת השביעית, אשר בוצעה עם רכב מסוים, ולהרתיע נהגים מביצועה. התכלית ההרתעתית מוכחת כשלעצמה מהעובדה, כי ניתן להשבית רכב שבעליו לא עבר כלל את העבירה ולא נשקפת ממנו כל מסוכנות".

16. בעניינו של בעל הרכב, עולה כי ההשבתה הקודמת למשך 30 יום מחודש ינואר 2020, לא היתה מרתיעה דיה, ולא הביאה להידוק הפיקוח על רכבו.

על כן, בזו הפעם, יש ליתן משקל משמעותי לשיקולי ההרתעה.

17. לאור כל המפורט לעיל, בהעדר כל נימוק מיוחד המצדיק קיצור ההשבתה, ומשמצאתי ליתן משקל משמעותי לשיקולי ההרתעה, לא מצאתי הצדקה להורות על קיצור ההשבתה.

18. נוכח האמור, הבקשה לביטול ההשבתה או קיצורה נדחית.

ניתנה היום, ד' חשוון תשפ"א, 22 אוקטובר 2020, בהעדר
הצדדים.